Academic Journal of Thailand National Sports University
ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม) Vol. 18 No. 2 (May - August, 2026)

การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

ปรีญาพัชญ์ บุญหาญ ณธพล ทองธนภัทร ปัณณวิชญ์ เด่นสุมิตร
กฤษดา แก้วยก และสุรัตนา ทองศรี
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร จำนวน 360 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.87 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฯ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรู้ ได้แก่ การมีความรู้รอบด้านและลึกซึ้งในสาขาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริงและการสื่อสารด้วยภาษาที่สอง (2) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ติดตามการเปลี่ยนแปลงความรู้ในสาขาวิชาชีพอยู่เสมอ ทักษะการสอนและการเป็นผู้นำการออกกำลังกาย (3) ด้านจริยธรรม ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและผู้รับบริการ รักษาความลับและให้ข้อมูลที่เป็นจริง ปฏิบัติตามจรรยาบรรณและกฎหมายวิชาชีพ (4) ด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการทำงาน การปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีทักษะชีวิตที่จำเป็น (5) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ควรจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปพร้อมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีความทันสมัยและตรงกับความต้องการของสังคมและวิชาชีพ บูรณาการทฤษฎีกับปฏิบัติ การสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย

คำสำคัญ: ความต้องการ; การพัฒนาหลักสูตร; สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

Corresponding Author: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีญาพัชญ์ บุญหาญ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Email: love.nerver.end@gmail.com

Academic Journal of Thailand National Sports University
ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม) Vol. 18 No. 2 (May - August, 2026)

A STUDY OF NEEDS AND GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF A BACHELOR OF SCIENCE CURRICULUM SPORT AND EXERCISE SCIENCE, FACULTY OF SPORT AND HEALTH SCIENCES, THAILAND NATIONAL SPORT UNIVERSITY, YALA CAMPUS

Preeyapat Boonhan, Nathaphon Thongthanaphat, Pannawit Densumit,
Kritsada Kaewyok, and Surattana Thongsri
Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University Yala Campus

Abstract

This research aims to study the needs and guidelines for the development of the Bachelor of Science in Sports Science and Exercise curriculum at the Faculty of Sports Science and Health, Thailand National Sports University, Yala Campus. The study involved 360 stakeholders, selected through purposive sampling. The research instruments included questionnaires and semi-structured interviews, with a content validity index (CVI) of 0.87 and a reliability score of 0.97 Data analyzed by descriptive statistics, including mean and standard deviation. The results revealed the following five key areas for curriculum development. 1. Knowledge: Emphasizing a comprehensive understanding of both theoretical and practical aspects within the field, as well as the necessary foundational and related knowledge that can be effectively applied in real-world situations. The ability to communicate in a second language is also essential. 2. Skills: Highlighting the importance of lifelong learning, staying updated with professional knowledge, as well as teaching and leadership skills in exercise. 3. Ethics: Fostering professional integrity, confidentiality, providing truthful information, and adhering to professional ethics and legal standards. 4. Character: Encouraging a positive attitude towards learning and working, adaptability, accept new knowledge, good personality, interpersonal relationships, and essential life skills. 5. Curriculum Management: Integrating theoretical and practical learning with professional experiences, ensuring the curriculum is modern and meets societal and professional demands, supported by the use of modern learning tools and equipment.

Keywords: Needs, Development of Bachelor of Science, Sports and Exercise Science

Corresponding Author: Assistant Professor Preeyapat Boonhan, Thailand National Sports University, Yala Campus Email: love.nerver.end@gmail.com

บทนำ

ในยุคที่โลกกำลังก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี เพื่อเตรียมพร้อมให้กับผู้เรียนด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมและความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของตลาดงานที่มีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ตลอดชีวิต และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตจึงคำนึงถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างทักษะและความสามารถที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีสมรรถนะที่พร้อมสำหรับการทำงานในอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น อุตสาหกรรมสุขภาพ กีฬา และการท่องเที่ยวนันทนาการ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ด้วยการบูรณาการการออกกำลังกายและกีฬาเข้ากับหลักสูตร ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้มีความพร้อมในด้านวิชาชีพและการเป็นผู้นำในสังคม การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะในกระบวนการนี้จึงต้องมุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบ มีทักษะที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะและความสามารถที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมและตอบโจทย์การพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในเชิงวิชาการ อุตสาหกรรม และสังคม คณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ 2565 (The Commission on Higher Education Standards, 2022, p. 35) ให้ใช้ประกาศนี้สำหรับทุกหลักสูตรรวมทั้งหลักสูตรเปิดใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน โดยมุ่งเน้นให้ทุกหลักสูตรใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดทำหลักสูตร สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา และกฎกระทรวงที่ปรับปรุงในปี พ.ศ. 2565 ได้แก่ มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา หลักการ และแนวคิดการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษาและวิธีการแจ้งหลักสูตรการศึกษา ดังนั้นการให้ความสำคัญกับแนวทางการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรวิเคราะห์สถานการณ์หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาปัจจุบัน การวิเคราะห์ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติ กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ปรัชญา วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยและความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Program Learning Outcomes: PLOs) วิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียกับผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรจึงต้องปรับปรุงให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้เสียของหลักสูตรและสังคมอย่างสูงสุด (Marut Patphol, 2019b, p. 4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ในขณะที่สถานการณ์ของประเทศและโลกได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความเจริญก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินการจัดการศึกษาของหลักสูตร เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัด (Royal Gazette, 2018, pp. 8 - 9) หลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจ

ของการจัดการศึกษา เพราะการจัดการศึกษาทุกระดับต้องใช้หลักสูตรเป็นเครื่องมือนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (Charinya Samanyat, 2021, p.11) หลักสูตรจะมวลประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งหมดที่สถานศึกษาวางแผนและจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ (Marut Patphol, 2019a, p. 3) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรจะต้องดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อครบรอบ 5 ปี ภายในปีพ.ศ. 2567 ซึ่งต้องดำเนินการให้มีความสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาและกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 โดยใช้รูปแบบการออกแบบย้อนกลับ (Backward design model) (Wiggins, & McTighe, 1998) เพื่อนำไปสู่การระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ การกำหนดพฤติกรรมหรือหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงให้หลักสูตรมีคุณภาพและมาตรฐานที่ทันสมัยสอดคล้องกับวิชาชีพ รวมถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นรูปแบบการวิจัยผสมผสาน (Mixed Method Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ จำนวน 360 คน จากการสุ่มด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) ประกอบด้วย 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 120 คน โดยพิจารณาจากการเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในปีการศึกษา 2566 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา 2) ผู้ปกครองของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 50 คน ชั้นปีละ 30 คน โดยพิจารณาจากการเป็นผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2566 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายฯ 3) บัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่า จำนวน 20 คน โดยพิจารณาจากการเป็นบัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่า สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายฯ 4) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีบทบาท หน้าที่และมีประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายฯ ไม่น้อยกว่า 3 ปี 5) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 โดยพิจารณาจากการมีบทบาทหน้าที่และมีประสบการณ์ การสอนรายวิชาในหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา ไม่น้อยกว่า 5 ปี 6) ผู้ใช้บัณฑิตในหน่วยงานหรือสถานประกอบการ จำนวน 5 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากการมีบทบาทหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งระดับ

ผู้บริหารหรือผู้จัดการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ใช้บัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา 7) ผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 5 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีบทบาทหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งระดับผู้จัดการหรือหัวหน้างาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ ในการดูแลและควบคุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด และเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) โดยนำรายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 (The Commission on Higher Education Standards, 2022, pp. 35 - 36) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ (Knowledge) 2) ด้านทักษะ (Skills) 3) ด้านจริยธรรม (Ethics) และ 4) ด้านลักษณะบุคคล (Character) มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 1. ศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และนำมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ฯ 2. นำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ฯ ดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเข้า (Inclusion Criteria) ดังนี้ 1) สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 2) ในกรณีที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต จะต้องดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่น้อยกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 3) มีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาตนเองไม่น้อยกว่า 5 ปี ตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 2 มีค่าเท่ากับ .87 และแบบสัมภาษณ์ฯ มีค่าเท่ากับ 1 (Phisit Tantawanich, & Phana Jindasri, 2018, pp. 3-12) และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน หาค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.51- 0.90 โดยได้กำหนดเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของคอนบาร์ช (Sittisak Boonhan, 2024, pp. 279-280) พบว่า แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา แบบสอบถามชุดที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.97 และชุดที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.96 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง 3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าทั้งด้านข้อมูลและวิธีการรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) การตรวจสอบสาม

เส้าด้านข้อมูลโดยการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งที่มาแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังตรวจสอบข้อมูลจากการเปรียบเทียบกับผลการวิจัยจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง 2) การสอบถามซ้ำผู้วิจัยได้มีการสอบถามประเด็นเดียวกันหลายครั้ง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันคำตอบ 3) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งและหลายวิธีในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเดียวกัน มีรายละเอียดดังนี้ 1. การสำรวจเอกสาร ศึกษาข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ เช่น แนวคิด ทฤษฎี นโยบาย รายงาน และงานวิจัย เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตการกีฬาและการออกกำลังกาย 2. การสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ชุดที่ 1 จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อต้องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาหลักสูตร แบบสอบถาม ชุดที่ 2 จากนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4, ผู้ปกครองของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 และบัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่า เพื่อต้องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการต่อการพัฒนาหลักสูตร 3. การสัมภาษณ์เชิงลึกศึกษาความคิดเห็นจากจากอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยใช้การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่มีความยืดหยุ่นเหมือนการสนทนา เปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีการขออนุญาตบันทึกเสียงและบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถูกนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยบันทึกและถอดเทปการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาและจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย สำหรับการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้แนวความคิดของเบสท์ (Best, 1981, p. 182) 2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยสรุปประเด็นต่าง ๆ จากเอกสาร คำสนทนา และจัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้แนวคิดของ ปรีญาพัชญ์ บุญหาญ (Preeyapat Boonhan, 2018, p. 177) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ดังนี้ 1) ได้ทำการบันทึกเทปเสียงและนำเทปเสียงมาถอดความคำต่อคำ (Verbatim) อย่างละเอียด บันทึกและถอดเทปเสียงคำต่อคำ 2) จัดเตรียมข้อมูลจากวิธีการเก็บรวบรวมต่าง ๆ 3) ให้รหัสข้อมูลเพื่อจัดหมวดหมู่ 4) ตัดทอนข้อมูลโดยเขียนข้อสรุปแต่ละเรื่อง 5) นำเสนอข้อมูลโดยเชื่อมโยงข้อสรุปย่อย 6) ประมวลและสรุปข้อเท็จจริงผ่านการวิเคราะห์และเชื่อมโยงแนวคิด 7. พิสูจน์บทสรุปเพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือและสังเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นและทฤษฎี 3. การนำเสนอผลการวิจัย นำข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์มานำเสนอในรูปแบบพรรณนา สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จนได้ผลลัพธ์ที่แสดงถึงความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

ผลการวิจัย

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	Mean	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ด้านความรู้ (Knowledge)	4.40	0.76	มาก
2. ด้านทักษะ (Skills)	4.46	0.69	มาก
3. ด้านจริยธรรม (Ethics)	4.43	0.67	มาก
4. ด้านลักษณะบุคคล (Character)	4.50	0.73	มากที่สุด
รวม	**4.45**	**0.71**	**มาก**

จากตารางที่ 1 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (Mean = 4.45) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดพบว่า ด้านลักษณะบุคคล (Character) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย (Mean = 4.50) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.73) รองลงมา คือ ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.46) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.69) ต่อมาเป็นด้านด้านจริยธรรม ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.43) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.67) และความรู้ ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.40) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.76)

ตารางที่ 2 แสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรฯ ด้านความรู้ (Knowledge)

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	Mean	S.D.	ระดับความต้องการ
1. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ประกอบไปด้วย ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี	4.01	0.80	มาก
2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น หลักการดูแลสุขภาพ หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย จิตวิทยาการกีฬา หลักการปฐมพยาบาลและการฟื้นฟูร่างกาย	4.23	0.91	มาก
3. มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์และการใช้อุปกรณ์ในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายที่ทันสมัย เช่น เครื่องออกกำลังกาย เครื่องทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4.55	0.68	มาก
4. มีความรู้ภาษาต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น คำศัพท์พื้นฐานทางด้านกายวิภาคและสรีรวิทยา คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับท่าทางการเคลื่อนไหว/ท่าทางการออกกำลังกาย ฯลฯ	4.33	0.74	มาก
5. มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายและกีฬา เช่น ความสำคัญของกิจกรรมทางกาย ชนิดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุ โทษจากการขาดกิจกรรมทางกาย และการรักษาดูแลสุขภาพเบื้องต้น	4.52	0.81	มาก
6. มีความรู้เกี่ยวกับหลักการเป็นผู้นำด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น การเป็นผู้นำในการเต้นแอโรบิค การเป็นผู้ฝึกสอนการออกกำลังกายและกีฬา	4.75	0.67	มากที่สุด
รวม	**4.40**	**0.76**	**มาก**

จากตารางที่ 2 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ ด้านความรู้พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับการมีความรู้ด้านการเป็นผู้นำด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น การเป็นผู้นำในการเต้นแอโรบิค และการเป็นผู้ฝึกสอนการออกกำลังกายและกีฬา ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.75) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.67) รองลงมา คือ การมีความรู้เรื่องอุปกรณ์และการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น เครื่องออกกำลังกาย และเครื่องทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.55) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.68) นอกจากนี้ในเรื่องการมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายและกีฬา เช่น ความสำคัญของกิจกรรมทางกาย ชนิดกิจกรรมที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุ โทษจากการขาดกิจกรรมทางกาย และการดูแลสุขภาพเบื้องต้น มีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.52) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.81)

ตารางที่ 3 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรฯ ทักษะ (Skills)

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	Mean	S.D.	ระดับความต้องการ
1. มีทักษะการคิด วิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	4.40	0.72	มาก
2. มีทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป การรับส่งจดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการสื่อสารและสร้างสรรค์งาน	4.35	0.74	มาก
3. มีทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลสมรรถภาพทางกาย เช่น ทักษะการใช้เครื่องมือการทดสอบ/ฝึกสมรรถภาพ การประเมินผลจากสมรรถภาพทางกาย	4.33	0.72	มาก
4. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศด้านวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การฟัง/พูด/อ่าน/เขียนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการประกอบอาชีพ	4.39	0.71	มาก
5. มีทักษะการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น	4.73	0.55	มากที่สุด
6. มีทักษะการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น	4.65	0.70	มากที่สุด
7. มีทักษะการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกายและกีฬา	4.58	0.63	มากที่สุด
8. มีทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการออกกำลังกายและกีฬา	4.28	0.76	มาก
รวม	**4.46**	**0.69**	**มาก**

จากตารางที่ 3 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ ด้านทักษะพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการในระดับมากที่สุดในการมีทักษะการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.73) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.55) รองลงมา คือการมีทักษะการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.65) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) และการมีทักษะการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกายและกีฬา ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.58) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.63) เท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรฯ ด้านจริยธรรม (Ethics)

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	Mean	S.D.	ระดับความต้องการ
1. มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.65	0.63	มากที่สุด
2. มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	4.30	0.72	มาก
3. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตใจเมตตา ความโอบอ้อมอารี ต่อตนเองและสังคม	4.55	0.81	มากที่สุด
4. สำนึกในความเป็นไทย และมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม	4.45	0.51	มาก
5. มีจิตสำนึกสาธารณะ เคารพสิทธิ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสียสละเพื่อส่วนรวมและมีส่วนร่วมทางการกีฬา	4.40	0.50	มาก
6. แสดงออกถึงความกล้าหาญทางจรรยาบรรณทางวิชาการและการวิจัย	4.13	0.83	มาก
7. สามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ และสามารถปรับตัวการอยู่ร่วมกันในสังคม	4.53	0.71	มากที่สุด
รวม	**4.43**	**0.67**	**มาก**

จากตารางที่ 4 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ ด้านจริยธรรมพบว่า มีความต้องการในเรื่องการมีคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริตในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.65) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.63) รองลงมา คือ การมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตใจเมตตา และความโอบอ้อมอารีต่อตนเองและสังคม ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.55) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.81) และการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ พร้อมกับการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในสังคม ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.53) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.71)

ตารางที่ 5 แสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตรฯ ด้านลักษณะบุคคล (Character)

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	Mean	S.D.	ระดับความต้องการ
1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.55	0.66	มากที่สุด
2. มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ช่างสังเกต และคิดอย่างมีวิจารณญาณ	4.30	0.72	มาก
3. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย	4.59	0.67	มากที่สุด
4. สามารถประสานงานกับบุคคลในระดับต่างๆ และสามารถทำงานเป็นทีม	4.45	0.81	มาก
5. มีบุคลิกภาพที่ดี และมีรูปร่างสมส่วน	4.64	0.70	มากที่สุด
6. มีลักษณะของความเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกสนใจและเอาใจใส่ต่อสุขภาพ	4.53	0.86	มาก
7. สามารถเล่นกีฬาเป็น รักการออกกำลังกายมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	4.40	0.72	มาก
รวม	**4.50**	**0.73**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 5 ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ ด้านลักษณะบุคคลพบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องการมีบุคลิกภาพที่ดี และรูปร่างสมส่วน ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.64) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) รองลงมา คือ การมีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.59)

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.67) การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.59) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.66) และการมีลักษณะของความเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และใส่ใจสุขภาพ ค่าเฉลี่ย (Mean = 4.53) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.86)

2. เชิงคุณภาพ ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตร ฯ พบว่า ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ จากการสัมภาษณ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 สถานสภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ฯ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นอาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และเป็นผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยสามารถสรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้

ด้านความรู้ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับความรู้ในทฤษฎีและหลักการพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไปหรือหลักการทำงานทางวิทยาศาสตร์ เช่น บัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายควรมีความรู้และทักษะที่หลากหลาย เช่น ความเข้าใจหลักการวิทยาศาสตร์การกีฬา การสอนและฝึกอบรม โภชนาการสำหรับนักกีฬา และวิธีวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการแข่งขันและการออกกำลังกาย

“บัณฑิตหรือนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายควรมีความรู้และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพและความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานในวิทยาศาสตร์การกีฬา ทักษะกีฬา เทคโนโลยี ภาษา การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และความเป็นผู้นำ นอกจากนี้ต้องมีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดี เช่น วินัย ความรับผิดชอบ และจริยธรรม การพัฒนาเน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการและปฏิบัติจริง เช่น ฝึกงานและทำวิจัย โดยต้องเรียนรู้ตลอดเวลาเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในวงการกีฬา”

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็นว่า ทั้งองค์ความรู้ในหลักการพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไป และองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ผู้เรียนต้องสามารถวิเคราะห์และประยุกต์องค์ความรู้เหล่านี้ในสถานการณ์จริงได้ โดยการนำความรู้ในหลักการและทฤษฎีมาประยุกต์สู่การปฏิบัติได้ เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ จนเกิดความชำนาญ

“ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ควรมีความรู้พื้นฐานและประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสาขาต่างๆ เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา โภชนาการทางการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นต้น”

“หลักสูตรควรมีการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถลงมือทำ ทำในสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสามารถปฏิบัติได้จริง ฝึกจนเกิดความชำนาญ และสามารถใช้งานได้จริง”

ด้านทักษะ พบว่า ผู้เรียนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตการกีฬาและการออกกำลังกาย ควรมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยต้องมีความใฝ่รู้ และติดตามการเปลี่ยนแปลงความรู้ในสาขาวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายอยู่เสมอ

“หลักสูตรควรมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้เรียนต้องมีความใฝ่รู้ และติดตามการเปลี่ยนแปลงความรู้ในสาขาวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในวิชาชีพนี้”

อย่างไรก็ตาม ทักษะการสอนที่โดดเด่นเฉพาะด้าน โดยสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การมีทักษะการสอนในด้านการเป็นผู้นำการออกกำลังกาย สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องและถูกวิธี เป็นต้น เป็นทักษะที่ผู้เรียนควรมีและจำเป็นต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อจะได้มุ่งพัฒนาทักษะที่โดดเด่นของตัวเองให้เป็นจุดขายที่สำคัญต่อไป

“การพัฒนาทักษะที่โดดเด่นของตนเองให้กลายเป็นจุดขายที่สำคัญนั้นเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในยุคที่มีการแข่งขันสูง เราควรเริ่มจากการระบุทักษะที่เรามีความสนใจ เช่น การออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ในทุกรูปแบบและเลือกแนวทางที่ถนัดที่สุดการพัฒนาในด้านนี้จะช่วยเสริมสร้างความเชี่ยวชาญ ทำให้เรากลายเป็นที่รู้จักในฐานะผู้เชี่ยวชาญ การมุ่งมั่นพัฒนาทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามเพื่อสร้างคุณค่าและโอกาสให้กับอนาคตของเรา”

นอกจากนี้ ทักษะในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และประยุกต์ใช้งานเป็นสิ่งจำเป็นมาก โดยเฉพาะการวิเคราะห์และแยกแยะการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เราจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางวิชาการมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น หากการเคลื่อนไหวเบื้องต้นไม่ถูกต้อง เราจะต้องปรับท่าทางให้ถูกต้อง โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่และนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม นี่คือความสำคัญของการใช้ทักษะการคิดและวิเคราะห์ในชีวิตประจำวัน *“ควรพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ประยุกต์ได้ สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องและถูกวิธี มีความเหมาะสมขั้นพื้นฐาน และมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เนื้อหาการออกกำลังกาย ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง”*

ด้านจริยธรรม จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก สรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและผู้รับบริการ คือการรักษาความลับ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามจรรยาบรรณและกฎหมายอย่างเคร่งครัด บัณฑิตควรมีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม รับผิดชอบ และรักษากฎระเบียบ พร้อมช่วยเหลือผู้อื่น โดยคุณสมบัติสำคัญในวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ได้แก่ ความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา เสียสละ รับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ

“การมีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ยึดมั่นในหลักวิชาชีพ บัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายควรมีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาชีพอย่างถูกต้องและครบถ้วน สามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติตามหลักวิชาชีพอย่างเคร่งครัด”

ด้านลักษณะบุคคล สำหรับวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายนั้น ควรมีความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย กล้าแสดงออกตามสถานการณ์ที่ต่างออกไป เนื่องจากลักษณะงานในวิชาชีพเป็นงานที่ต้องปฏิบัติจริงและแสดงออกให้เกิดความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ยังมีลักษณะบุคคลในด้านอื่นที่เป็นองค์ประกอบเสริมที่จำเป็น ได้แก่ การมีบุคลิกภาพที่ดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทัศนคติที่ดี คิดบวก เป็นต้น

“ด้วยความที่สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ก็คือประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเป็นผู้นำในการออกกำลังกาย ประจำทีม ลักษณะบุคคลที่คิดว่าต้องมีอันแรกเลยก็คือ มีความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง เพราะว่าส่วนหนึ่ง แต่เป็นผู้นำในการออกกำลังกายต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเองหรือการประจำทีมดูแลนักกีฬาทั้งหลายก็ต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเองในการแนะนำเกี่ยวกับการดูแลนักกีฬายังไงให้นักกีฬาเชื่อถือ”

นอกจากนี้คุณลักษณะภายนอกที่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ คือ การมีรูปร่างที่ดี สุขภาพแข็งแรง หุ่นดี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องดูแลตัวเองให้มีรูปร่างเหมาะสม สมวัย อยู่เสมอ

“ต้องมีบุคลิกดี หุ่นดี บุคลิกภาพภายนอกที่เกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา การดูแลตัวเองให้มันมีความสมาร์ท และสุขภาพดีอยู่เสมอ”

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอนควรบูรณาการกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต นักศึกษาควรเรียนทฤษฎีก่อนแล้วฝึกงานเพื่อประยุกต์ใช้ความรู้ในการทำงานจริง

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรบูรณาการทฤษฎีกับปฏิบัติ โดยมี 3 รูปแบบหลัก 1) เรียนทฤษฎีก่อนแล้วฝึกงาน เพื่อประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ฝึกงานก่อนแล้วกลับไปเรียน เพื่อเรียนรู้จากการทำงานจริง 3) ฝึกงานเป็นระยะ ๆ เพื่อการเรียนรู้ต่อเนื่อง”

อย่างไรก็ตาม สำหรับความต้องการด้านการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต หลักสูตรควรสอดคล้องกับความต้องการของวิชาชีพและสังคม โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น

“ควรปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตการกีฬาและการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับปัจจุบัน โดยให้ภาครัฐและเอกชนร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ตรงกับตลาดแรงงาน รวมถึงสอนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ และเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลก”

สรุปได้ว่า ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฯ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรู้ การมีความรู้รอบด้านและลึกซึ้งในสาขาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) ด้านทักษะ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ติดตามการเปลี่ยนแปลงความรู้ในสาขาวิชาชีพอยู่เสมอ ทักษะการสอนและการเป็นผู้นำการออกกำลังกาย (3) ด้านจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและผู้รับบริการ รักษาความลับและให้ข้อมูลที่เป็นจริง ปฏิบัติตามจรรยาบรรณและกฎหมายวิชาชีพ (4) ด้านลักษณะบุคคล มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการทำงาน การปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีทักษะชีวิตที่จำเป็น (5) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ควรจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปพร้อมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีความทันสมัยและตรงกับความต้องการของสังคมและวิชาชีพ บูรณาการทฤษฎีกับปฏิบัติ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายฯ มี 5 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม ด้านลักษณะบุคคล และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ว่า

ด้านความรู้ ผู้เรียนควรมีความรู้ทฤษฎีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงทักษะการเป็นผู้นำ ความรู้ด้านอุปกรณ์ และกิจกรรมทางกาย โดยต้องประยุกต์ทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาทักษะและความชำนาญ สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรี ทองคำพานิช และคณะ (Patcharee Tongkampanit et al., 2024, p. 108) ด้านความรู้ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติในสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด และจำเป็นต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา การเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนก้าวทันองค์ความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายอยู่เสมอ สอดคล้องกับการศึกษาสมรรถนะด้านการเป็นผู้นำการออกกำลังกายในนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาของ ธนวรรณพร ศรีเมือง จักรดาว โพธิแสน และไตรมิตร โพธิแสน (Tanawanaphorn Srimuang, Jukdao Potisaen, & Trimit Potisaen, 2021, p. 37) พบว่า นักศึกษาควรมีสมรรถนะด้านความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะทางวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยผ่านกระบวนการ เรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลักสูตรเนื้อหาเชิงวิชาการ สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ด้วยการนำความรู้มา ประยุกต์ใช้กับบทบาทของนักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ สิทธิศักดิ์ บุญหาญ (Sittisak Boonhan, 2023, p. 263) ด้านความรู้มีสามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอนทางพลศึกษา สามารถวิเคราะห์ความรู้ และเนื้อหาวิชาที่สอน มีความรอบรู้ในหลักการแนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพและประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต พัฒนาตน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียน มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (Royal Gazette, 2018, p. 8-9) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นไปในทิศทางเดียวกับแผนพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566-2570) (Office of the Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, 2022, p. 74) ซึ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน ผ่านการปรับระบบคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาให้มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต

ด้านทักษะ ผู้เรียนควรพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยติดตามการเปลี่ยนแปลงในสาขาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีทักษะการสอนและความเป็นผู้นำในการออกกำลังกาย หลักสูตรจำเป็นต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และปรับตัวให้ทันกับยุคดิจิทัล นอกจากนี้ ควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการสอนที่เฉพาะด้าน ผู้เรียนควรฝึกฝนจนชำนาญเพื่อพัฒนาจุดเด่นของตนเองให้เป็นจุดขายที่สำคัญในอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรี ทองคำพานิช และคณะ (Patcharee Tongkampanit et al., 2024, p. 104) ความต้องการจำเป็นในด้านทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะ Soft Skills ด้านการสื่อสาร การสอน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความฉลาดทางอารมณ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะ Hard Skills ที่เกี่ยวกับสาขาวิชา โดยนักศึกษาสามารถที่จะประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายสู่การปฏิบัติได้อย่าง เป็นรูปธรรม ซึ่งสำหรับทักษะ Hard Skills เป็นปัจจัยพื้นฐานแห่งความสำเร็จในการทำงาน และสำหรับทักษะ Soft Skills นับเป็นสิ่งที่นักศึกษายุคใหม่ควรมีเนื่องจากทักษะที่สำคัญเหล่านี้จะช่วยให้การ ทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นไปได้อย่างราบรื่น และเป็นทักษะที่ต้องการของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ วรินทร สิริพงษ์ณภัทร และชรินทร์ มั่งคั่ง (Varintorn Siripongnapat, & Charin

Mangkhang. 2024, p. 22) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21 ใช้เทคโนโลยีและการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเข้าถึงความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต ในด้านจริยธรรม เน้นความมีเมตตา ซื่อสัตย์ มีวินัย รับผิดชอบ และปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Kasetsart University, 2022, p. 3) ได้กำหนดพฤติกรรม ที่เป็นตัวบ่งชี้หลักในการจัดกระบวนการเรียนที่เป็นผลลัพธ์ให้นิสิตสามารถแสดงออกถึงความซื่อสัตย์ทางวิชาการ สามารถแสดงออกถึงการเคารพกฎระเบียบและค่านิยมอันดีงามของสังคม และจรรยาบรรณวิชาการหรือวิชาชีพ

ด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ ลักษณะภายนอกต้องมีความเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพที่ดี และมีรูปร่างสมส่วน และลักษณะภายในต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความมั่นใจ และกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กำหนดผลลัพธ์ด้านลักษณะบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรีไว้ว่า นิสิตต้องแสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และตระหนักรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องการศึกษาของ ปวเรศร์ พันธยุทธ์ และคณะ (Pawares Phantayuth et al., 2024, p. 100) เรื่องการศึกษาความคาดหวังและความต้องการที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำภาคกลาง ด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ มีความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพดี รูปร่างสมส่วน มีความเชื่อมั่นในตัวเองและกล้าแสดงออก

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ควรจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปพร้อมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยเน้นในภาคปฏิบัติให้มากกว่าภาคทฤษฎี การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่กับวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรี ทองคำพานิช และคณะ (Patcharee Tongkampanit et al., 2024, p. 106) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ต้องมีการปรับปรุง และการบริหารจัดการของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และก้าวทันการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย สอดคล้องงานวิจัยของ บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิต (Bandita Insombat, & Pranee Nermit, 2020, p. 159) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนที่สอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0 พบว่า ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดความคุ้มค่าและรู้เท่าทันเป็นการพัฒนาผู้เรียนในสังคมยุคใหม่ นอกจากนี้ยังได้ตอบสนองต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (Royal Gazette, 2018, p. 9) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรใช้ผลการค้นพบจากการวิจัยนี้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2568) ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้เสีย และความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงและตอบโจทย์ตลาดงาน

2. ควรมีการศึกษาความคาดหวังและความต้องการในแต่ละด้านอย่างเฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทั้งนี้จะเป็นการเพิ่มคุณภาพและความเป็นรูปธรรมในการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตฯ พ.ศ. 2568 เพื่อให้หลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตได้เป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียตลาดแรงงาน และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 (1) ด้านความรู้ ได้แก่ การมีความรู้รอบด้านและลึกซึ้งในสาขาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (2) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (3) ด้านจริยธรรม ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและผู้รับบริการ (4) ด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการทำงาน (5) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ควรจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปพร้อมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีความทันสมัยและตรงกับความต้องการของสังคมและวิชาชีพ

References

Bandita Insombat, & Pranee Nermit. (2020). Guidelines for the development of higher education curricula in line with the national development towards Thailand 4.0: A case study of Nakhon Sawan Rajabhat University. *Journal of Maha Sarakham Rajabhat University, 14*(2), 159-170.

Best, J. W. (1981). *Research in education* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

Charinya Samanyat. (2021). *Curriculum development* (2nd ed.). Bangkok: OS Printing House.

Kasetsart University. (2022). *Guidelines for the preparation of new/revised curriculum* (revised edition 2022). Educational Standards Division, Office of Educational Administration.

Marut Patphol. (2019a). *Organizing the curriculum.* Bangkok: The center presents the curriculum and learning.

Marut Patphol. (2019b). *Main concepts of curriculum development*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Center for Innovation in Curriculum and Learning.

Office of the Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2022). *Research and Innovation (HESRI) development plan, focusing on workforce enhancement, STI, and managing the 2020-2022 research budget*. Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation.

Patcharee Tongkampanit, Oratai Yamaod, Krittaya Supmit, Prachaya Chmosahai, Watcharapon Boonkrob, Pravet Ketkan, Orawan Tongdecharoen, Khanitin Muangchoo-in, Kuntapitch Saksawat, Somsri Panphunpho, & Kacha Udomtaku. (2024). Stakeholder's needs for development of bachelor of science in sports and exercise science, faculty of sports and health science, Thailand National Sports University. *Journal of Social Science and Cultural*, *8*(10), 97-111.

Pawares Phantayuth, Chattrakul Panuthai, Oratai Yamaod, Patcharee Tongkampanit, Sumran Sreesung, Khanchit Mulasiwa, Sippanant Wangkit, Harit Hattha, Wasit Sukosol, Narumon Srisuwan, Narerat Butboonpan, & Jatuphorn phonsen. (2024). A study on expectation and need in development of bachelor of science in sports and exercise science, Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University-Central Region. *Journal of Kanchanaburi Rajabhat University*, *13*(1), 99-111.

Phisit Tantawanit, & Phana Jindasri. (2018). The true meaning of IOC values. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University, 24*(2), 3-12.

Preeyapat Boonhan. (2018). Perception of motivation in aerobic dance exercise participants. *Academic Journal of Thailand National Sports University*, *10*(2), 173–182.

Royal Gazette. (2018). *National Strategy 2018-2037.*

Sittisak Boonhan. (2023). Developing bachelor of education program in physical education, of Thailand National Sports University. *Academic Journal of Thailand National Sports University, 15*(3), 255-268.

Sittisak Boonhan. (2024). Development of a training curriculum for enhancing teacher professional experience practice competency of Bachelor of Education program students majoring Physical Education at Thailand National Sports University. *Academic Journal of Thailand National Sports University,* 16(1), 275-289.

Tanawanaphorn Srimuang, Jukdao Potisaen, & Trimit Potisaen. (2021). Leadership competency in exercising of students' sports science program, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, Thailand. *Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University*, *18*(1), 37–46.

Thailand National Sports University Act B.E. (2019). *Thailand National Sports University Act B.E. 2019*. Royal Gazette.

The Commission on Higher Education Standards: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2022). *Higher Education plan to produce and develop the country's workforce 2021-2027, revised 2023-2027*. Strategy and Planning Division.

Varintorn Siripongnapat, & Charin Mangkhang. (2024). Nano - learning guidelines to promote lifelong learning skills of students in the next normal society. *Journal of Learning Science and Education, 3*(1), 1 - 24.

Wiggins, G. & McTighe, J. (1998). *Understanding by design*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Received: October 22, 2025
Revised: February 21, 2025
Accepted: March 3, 2025